

NEZNÁMÝ PAPOUŠEK DRUHU *PRIONITURUS DISCURUS*

Text: Antonín Vaidl, ZOO Praha

Foto: Pavel Hospodářský a Antonín Vaidl

Prioniturus discurus, v českém názvosloví dříve uváděn jako mada kobaltový (Vašíček), či nověji jako papoušek modrozelený (Hudec), je v Evropě zcela neznámý voliérový druh. V roce 1994 byli dovezeni 2 ručně odchovaní ptáci ze své domoviny, z farmy Antonia de Diose, Birds International Inc. (BII) do Loro Parque na Tenerife, ovšem snaha o jejich udržení byla neúspěšná.

Papoušci rodu *Prioniturus* nejsou obecně v Evropě příliš dobře známi a z 9 druhů je chován pouze *Prioniturus mada*. Po jednom páru je zastoupen ve Vogelparku Walsrode a v Loro Parque, ovšem zatím bez snahy o rozmnožení.

Domovinou druhu *Prioniturus discurus* jsou Filipíny, které ve třech svých poddruzích obývá celé vyjma ostrova Palawan. Ačkoli odborná zahraniční i česká literatura jeho výskyt na ostrově Panay popírá (Arndt, Juniper, Forshaw, Vašíček), je na tomto ostrově poměrně početná populace, jak dokladuje terénní bioložka Marisol Pedregosa-Hospodářský.

Prioniturus d. discurus

rozšíření – ostrovy Mindanao, Balut, Basilan, Jolo

Prioniturus d. whiteheadi

rozšíření – ostrovy Luzon, Leyte, Samar, Masbate, Negros, Panay, Cebu, Bohol, Catanduanes

Prioniturus d. mindorensis

rozšíření – ostrov Mindoro

Přirozený areál výskytu na ostrově Negros – Národní park Balinsasayao Twin Lakes

Situace chovu v lidské péči není ani v zemi jeho původu o mnoho lepší než v Evropě. V BII není momentálně chován jediný papoušek tohoto druhu, „pouze“ příbuzný *Prioniturus platurus*, a na rozdíl od madů rodu *Tanygnathus* není početně zastoupen ani u dalších filipínských soukromých chovatelů. Jeho malou početnost lze vysvětlit zvýšenou vnímavostí a citlivostí druhu a taktéž svou roli určitě hraje i malá atraktivnost v porovnání s madou mod-

rotemenným (*Tanygnathus lucionensis*), kaka-duem filipínským (*Cacatua haematuropygia*) či loskutákem posvátným (*Gracula religiosa*), kteří patří mezi častěji chované domácí druhy. Filipínští chovatelé také více inklinují k jim vzácnějším jihoamerickým papouškům, např. amazoňanům oranžovokřídlým (*A. amazonica*) a modročelým (*A. aestiva*) a též jsou hojně chováni aratingové jendaj (*A. jendaya*) i zlatí (*A. solstitialis*) a nejčastěji agapornisové.

Chovatelské zařízení pro papoušky a zoborožce v Mari-it Wildlife Conservation Park

Nicméně, tak jako všechno má svou výjimku, má i chov papouška druhu *Prioniturus discurus* v lidské péči svou vzácnou výjimku a tou je záchraná stanice věnující se chovu vzácných a ohrožených filipínských druhů s názvem Mari-it Wildlife Conservation Park založená Státní univerzitou Západního Visayasu, fakultou zemědělství a lesnictví na ostrově Panay.

Čerstvé fíky tvoří důležitou součást krmné dávky

Ovoce různých druhů – pestrá součást jídelníčku: žluté mango, rambutan, banány, santol, mangostýn, meloun, anona ostnitá, papája, marang

Prodloužená rýdovací pera jsou patrná již před vylétnutím z hnízdní dutiny

Interiér chovné volléry

Chov těchto papoušků je datován rokem 2000, kdy se do stanice dostal první samec, který se stal zakladatelem chovu. I když se v této stanici tyto papoušci objevovali již dříve, jednalo se spíše o krátkodobé držení, protože dříve či později uhynuli. V roce 2005 byli v Mari-it chováni 4 samci a 2 samice a v tomto roce došlo poprvé k přirozenému odchovu 2 mláďat ze dvou hnízd. Další mládě muselo být odebráno k umělému odchovu a bylo též úspěšně odchováno.

Do dospělosti byla celkem odchována 4 mláďata, ovšem za cenu úhynu tří samců. V době mého příjezdu do Mari-it byly v centru chovány 2 samice a jeden samec. Všichni byli velmi aktivní a měli zájem o hnízdní dutinu. V průběhu mého týdenního pobytu se do stanice dostala 3 nová mláďata, která byla vybrána i s chovnou samicí z hnízda a následně zabavena tamním ministerstvem životního

prostředí DENR. Těchto 7 nových papoušků by mělo tvořit základ nové chovné skupiny a navázat na odchovy z roku 2005.

Jak uvádí Pavel Hospodářský, chovatel a konzultant, který působil v Mari-it tři chovatelské sezony: „*Největším problémem v chovu ‚Racket-tailů‘ je totální vyčerpanost samic v průběhu hnízdění, přestože tyto papoušci hnízdí v jakési zvláště uspořádané polyandrii (samice se páří s více samci).*“

Chov těchto papoušků v Mari-it lze jen stěží označit za velmi úspěšný, i když se pravděpodobně jedná o nejúspěšnější chov tohoto druhu na světě.

Ještě bude zapotřebí zodpovědět řadu otázek z oblasti výživy tohoto druhu, i celého rodu, a zejména čerpat z terénních výzkumů a pozorování. Nicméně nás může hřát, že i v tak vzdálené končině, s tak málo známým druhem, pracuje odborník z české kotliny. ■